Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціоканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 171. | Нинѣ: р. к. Предпр. ч. К. р. к. Кляры | Завтра: р. к. Пронсх. др. р. к. Гіполіта | Пятниця 31 липня (12 серпня) 1892 | Всходъ сонця 4 г. 52 м.; заходъ 7 г. 17 м. Баром. 766 терм. + 25·0° + 15·0 | Рôкъ II.

Клопоты Анґліѣ.

Давно вже не була Анґлія въ такôмъ клопотѣ якъ въ теперѣшну пору, коли попри внутрѣшнй запутанины грозять єй ще ажь зъ двохъ сторôнъ поважнй запутанины заграницею, а то одна въ Африцѣ въ Марокко, а друга на далекôмъ всходѣ въ Азіи, на памірскôй выжинѣ и въ Авґаністанѣ.

Доси ще не рѣшило ся, хто мае кермувати судьбою державы въ такъ важну пору якъ теперѣшня, чи льордъ Сальсбері на чолѣ консерватистôвъ, чи Ґлядстонъ зъ своими лібералами. Пытане се рѣшить ся мабуть нинѣ. Зъ бесѣды яку Ґлядстонъ выголосивъ при нагодѣ дебаты адресовои выходить, що вôнъ уперъ ся на тôмъ, щобы справу ирляндску выдвигнути знову на верхъ и залагодити такъ, якъ бы вôнъ того хотѣвъ.

За головну задачу поставивъ вôнъ собѣ залагодити справу автономіѣ ирляндскои, такъ звану Омъ-руле (Home-Rule) пôсля такихъ засадъ: Ирляндія мае одержати нове право своеѣ внутрѣшнои самоуправы, але верховна власть Анґліѣ буде при тôмъ задержана и ирляндскй послы мають засѣдати въ британьскôмъ парляментѣ. Вôнъ заявивъ, що колибъ навѣть палата льордôвъ сего его проекту не приняла и его не затвердила, то партія его не уважала бы ще тогды своѣ обовязокъ за скôнченый — значить ся, ліберали вели бы и дальше борбу. Внутрѣшна борба отже о становище Ирляндіѣ въ велико-британьскôй державѣ вже розпочинаесь, а якій буде еѣ конецъ, годѣ нинѣ сказати.

Ще, якъ сказано, не рѣшило ся, хто мае обняти керму державы, а вже теперь якъ въ самôй Анґліи такъ и въ цѣлôй Европѣ высувае ся напередъ пытане, яка буде анґлійска політика заграничнa Ґлядстона, наколибъ вôнъ ставъ президентомъ кабінету. Есть то пытане великои ваги. Ґлядстона уважають загально за прихильника Россіѣ, отже цѣкава рѣчь, яке займе вôнъ становище супротивъ сеи державы, котра чимъ разъ бôльше и чимъ разъ близше добирае ся до анґлійскихъ посѣлостей въ Азіи, а котрои войска станули вже теперь на выжинѣ памірскôй, котра майже безпосередно припирае до британьскои Индіѣ; яке буде его становище до тыхъ державъ европейскихъ, котрыхъ интересы стоять въ суперечности зъ интересами Россіѣ?

О скôлько доси видко, то здаесь, що и лѣбералы не змѣнять дотеперѣшнои анґлійскои політики заграничнои, а особливо вôдношеня Анґліѣ до тридержавного союза. Самъ Ґлядстонъ хоче передовсѣмъ переперти свои пляны що до Ирляндіѣ и длятого мабуть рѣшивъ ся не шукати нѣякихъ запутанинъ за границею. Выходить се зъ того, що якъ зачувати, мае до кабінету Ґлядстона вступити льордъ Росбері, котрый есть рѣшучо тому противный, щобы Анґлія змѣняла свою політику заграничну и станула въ суперечности до тридержавного союза. То заявивъ вôнъ вже давнѣйше въ своѣй бесѣдѣ пôдчасъ выборôвъ въ Лондонѣ, тои самои гадки есть вôнъ и теперь.

И въ самôмъ дѣлѣ, змѣняти теперь політику заграничну, шукати якихсь новыхъ союзôвъ значило бы для Анґліѣ майже то само, що прикладати нôжь до власного горла. Зъ двохъ сторôнъ грозить теперь анґлійскимъ кольоніямъ велика небезпечность. Анґлія мѣркуе то добре, що хто нинѣ стане паномъ въ Марокко, той запануе и на цѣлôмъ середземнôмъ мори, а найбôльшимъ же противникомъ Анґліѣ есть тутъ якъ разъ Франція, котру, якъ звѣстно, лучить тѣсна звязь зъ Россіею и котра хотѣла бы конче выперти Анґлю не лишь зъ Марокко але и зъ Египту та цѣлого середземного моря. Зъ оголошеныхъ теперь актôвъ въ справѣ марокканьской выходить, що коли анґлійскій посолъ въ Марокко, Смайсъ, заключавъ зъ султаномъ уґоду, то якъ разъ державы: Италія, Нѣмеччина и Австро-Угорщина, отже тридержавный союзъ, пристали на тй угоды и не ставили вже Анґліи бôльше нѣякихъ перешкодъ. Змѣняти отже супротивъ нихъ політику, значило бы робити собѣ зъ нихъ ворогôвъ въ справѣ, котра ще не зовсѣмъ полагоджена, и позбувати ся доси тихого, але впливового союзника въ важнôй справѣ на Всходѣ.

Якъ звѣстно уважае Анґлія зъ давенъ давна Афґаністанъ за важну запору противъ Россіѣ и дуже нерадо дивить ся на то, коли Россія веде тамъ свою аґітацію. Теперь въ Афґаністанѣ настала велика ворохобня. Тамъ збунтовало ся було вже давнѣйше племя Гезарôвъ та покликало до себе Россіянъ зъ Мерву. Прибула туркестаньска міліція пôдъ проводомъ россійского офіцира и заняла крѣпость Калаі-но. Анґлійцѣ однакожь наробили богато крику и власти россійскй вôдкликали того офіцира, а Афґанцѣ усмирили ворохобникôвъ. Теперь они однакожь знову збунтували ся и якъ кажуть, дôстають оружіе зъ Россіѣ, а до нихъ прилучили ся ще и другй племена, такъ, що въ цѣлôмъ пôвнôчнôмъ Афґаністанѣ закипѣла завзята борба. Майже рôвночасно появилось россійске войско и на выжинѣ памірскôй, а то занепокоило ще бôльше Анґлійцѣвъ, бо ихъ посѣлости въ Индіи суть теперь таки на добре загроженй. Такъ отже давнй два противники Анґліѣ беруть єѣ поволи знову въ два огнѣ. Чи серодъ сихъ новыхъ клопотѣвъ зваживъ бы ся Ґлядстонъ змѣнити політику заграничну Анґліѣ, колибъ прийшовъ до

27

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Конець).

Коли перший вѣтеръ вечерный наднѣсъ ѣй дымъ родиннои землѣ, коли побачила свои горбки и долины, коли почула буйне а тужне Подôле, Ярина заплакала зъ радости и хочь утомлена дорогою, ишла скорше до своихъ. Ще два днѣ ишла она, ведена припадкомъ радше, прочутемъ, нѣжь вѣдомостю, до Бондарчукового хутора.

Старый Кузьма направлявъ рало, збираючи ся въ поле, а мати зôтхаючи ишла на городъ, коли наразъ обое въ брамѣ побачили жѣнку, котрои спершу не могли спôзнати. Тяжка дорога, вôдбута пѣшки, ще тяжшій смутокъ, змѣнили дуже гарну Ярину: опалена, вкрыта порохомъ, въ бруднôмъ бѣлю подобала она на жебрачку. Блѣде еѣ запале лице чинило поглядъ еѣ чорныхъ очей ще страшнѣйшимъ. Коли заскрипѣли ворота, Кузьма пôднѣсъ голову и крикнувъ:

— Господи помилуй, адже се Ярина!

— То я, справдѣ я! — вôдповѣла она тихо.

— Що тобѣ, Ярино? Сама! Хто тебе привѣзъ? Щожь се за нещасте? зачали выпытувати обое родичѣ.

— Мене нѣхто не привѣзъ. Я прийшла пѣшки.

— Сама одна?

— Якъ бачите.

— А Остапъ?

— Остапъ и не знае, що я пôшла, — говорила зô сльозами — що я єму!

— Якъ же, покинувъ?

— Покинувъ? Нѣ, и не глянувъ нѣколи на мене. Его панѣ вôдобрала вѣстку о смерти свого мужа и занедужала. Вôнъ при нѣй день и нôчь. Я була имъ непотрѣбна и пôшла собѣ.

— Въ имя Отця и Сына! — кликнули старый Кузьма и мати, обôймаючи щиро доньку — сама, небога! нещасте! стôлько миль, пѣшки! Ой Боже мôй! А нѣчо тобѣ не стало ся въ дорозѣ?

— А щожь могло стати ся? Не померла я, доволѣкла ся.

Зъ тыми словами усѣла она на земли, а родичѣ ходили коло неи, тулили и потѣшали. Коли трохи успокоила ся, повели еѣ до хаты и стали о ню дбати, якъ добрй родичѣ.

Старый Кузьма зъ Кулиною сидѣвъ у лôжка и хочь не було способу боронити Остапа, вôнъ таки боронивъ его, звалювавъ на себе вину, що позволивъ донцѣ поѣхати, вкôнци по свому запевнявъ, що Остапъ верне и все буде гараздъ. Однакъ Ярина мовчала на все; ѣй було трохи лекше, що вернула до своихъ, що видѣла свои дорогй мѣсця, впрочѣмъ не мала вôдваги чого бôльше ждати.

По кôлькохъ дняхъ утома вôдôйшла, а оставъ ся лише мовчазный смутокъ. Сидячи въ порозѣ хаты, очима влѣплеными въ браму подвôря дивила ся она на дорогу и все неначе ждала на когось. Неразъ такъ и до пôвночи затуливши лице руками уперто спозирала она все въ одну сторону; каждый гомôнъ, каждый шелестъ, голосъ далекій пôдносивъ еѣ очи и живѣйше било ся серце. А коли родичѣ пытали еѣ, чого такъ даремно сидить до пôзна, она вôдповѣдала:

— Нѣчого, отъ такъ собѣ.

Мати дала ѣй спокôй, тôлько нишкомъ ломила руки и крадькома плакала надъ донькою; але батько не радъ бувъ такому дивному житю; єму таки не могло таке дармоване помѣстити ся въ головѣ; вôнъ лякавъ ся, щобы не збожеволѣла, и тому разъ вечеромъ такъ говоривъ вôнъ до неѣ:

власти, се мабуть незадовго вже побачимо, а поки що, треба вѣрити тымъ вѣстямъ, котрі кажуть, що вôнъ на то не зважить ся.

Справы краєви̂.

Ц. к. краєва Рада шкôльна ухвалила на засѣданю своѣмъ зъ дня 8 серпня с. р. таки̂ справы: 1. Потвердити выбôръ Андрея Шмуца, управителя народнои школы у Стрижовѣ, на представителя званя учительского до ц. к. окружнои Рады въ Решовѣ. — 2. Высказати Мечиславу ґр. Реєви подяку за дароване камениць на школу въ Прецлавѣ. — 3. Удѣлити Иванови Онишкевичеви, управителеви 4-клясовои народнои школы въ Радеховѣ, и учительцѣ тоижь школы Марии Шустеровôй похвалу за старанну и успѣшну працю. — 4. Установити посады рим. кат. и грек. кат. катехита въ 4-клясовôй мужескôй школѣ въ Жовквѣ. — 5. Именувати: Марію Рыботицку учителькою въ Рихтичахъ польскихъ, Иванну Гарлендеръ у Стебнику, Ивана Куянця въ Довгôмъ коло Меденичь, Илярія Гарбиньского въ Рабчицяхъ, Мих. Дубу въ Ролевѣ, Марію Шрамъ учителькою выд. въ Яслѣ, Гн. Горошевича упр. въ Теплицяхъ, Каролину Кобриновичѣвну уч. въ Михайловицяхъ, Стеф. Кметика въ Гаяхъ выжныхъ, Іосифу Бенеръ у Колпци, Мих. Созаньского въ Ясеници сольнôй, Ол. Комарницкого въ Горуцку, Амалію Герльосъ мол. уч. въ Ярославѣ на передмѣстю лежайскôмъ, Ант. Виценяка въ Розвеници, Марію Яклѣвну въ Боратинѣ, Ив. Стеца у Вадовицяхъ дольныхъ, Ст. Слонину уч. мол. у Вампировѣ, Каз. Чегака уч. въ Ясеници польскôй, Вас. Породка въ Якимовѣ, Мик. Бойченюка уч. мол. въ Косовѣ, Як. Ульваньского въ Липовцяхъ, Вол. Корчиньского уч. стар. у Висничи новôмъ, Сид. Дама уч. въ Печихвостахъ, Елеонору Костеркевичь уч. ст. въ Тяжковицяхъ, Вас. Вонсовича ст. уч. въ Ягольници новôй, Ол. Видрака уч. у Вербовѣ, Михайлину Бенькевску въ Чижичахъ, Катерину Пыкошѣвну уч. ст. въ Коросиѣ, Вильгельміну Гарцеръ сталою ст. уч. въ Неполомицяхъ, Іосифу Варвару Мровчиньску сталою учит. въ Рогатинѣ, Вол. Тарасовича управителемъ въ Журавици, Григ. Климковского упр. въ Демни, Ол. Пакликовского упр. въ Медицѣ, Ад. Більґера ст. уч. въ Тѣшановѣ и Елисавету Зелиґеръ ст. уч. въ Домбровѣ.— 6. Вылучити громаду Залубинчѣ зъ обсягу народныхъ шкôлъ въ Новôмъ Санчи и заснувати тамъ окрему школу вôдъ 1 вересня с. р. 7. Заложити народни̂ школы въ Креховѣ, пов. жовкôвского и въ Воловôмъ пов. бобрецкого, вôдъ 1 вересня с. р. — 8. Змѣнити школу въ Кобакахъ въ Косôвскôмъ на 3-клясову а народну школу въ Свѣржи въ Перемышляньскôмъ на 2-клясову.

Нови̂ пляны науковы̂, укладани̂ теперь краєвою Радою шкôльною, а котри̂ будуть обовязувати незадовго всѣ школы народни̂, вызначать ґимнастицѣ и ґимнастичнымъ играмъ бôльшій вымѣръ годинъ въ тыждни, якъ доси було. Вже въ першôй клясѣ буде школа обовязана розвивати фізично молодѣжь играми ґимнастичными на вôльнôмъ воздусѣ, а въ клясахъ высшихъ по при игры выступати буде такожь ґимнастика, яко важный чинникъ выховуючій. Ти̂ змѣны въ плянахъ науковыхъ спонукали краєву Раду шкôльну устроити „курсъ игоръ и ґимнастики“ для учителѣвъ народныхъ зъ провінціѣ. Устроєнє сего „курсу“ поручила краєва Рада шкôльна „кружкови ґимнастичному учителѣвъ шкôлъ народныхъ мѣста Львова“. Сего року розпочавъ ся згаданый курсъ дня 21 липня и тревавъ 8 днѣвъ. Выклады и вправы практични̂ вôдбували ся що-день рано и пополудни и обôймали: 1) значенє фізичне и педаґоґічне игоръ и ґимнастики (выкладавъ Мечиславъ Барановскій, инспекторъ львôвского округа шкôльного и презесъ „кружка“), 2) игры ґимнастични̂, 3) теорія вправъ ґимнастичныхъ и 4) о скорôй помочи при окалѣченяхъ. Въ тôмъ курсѣ, субвенціонованôмъ краєвою Радою шкôльною, взяло участь 15 учителѣвъ, 1 професоръ ґимназіяльный и 1 слухатель правъ, разомъ 17 осôбъ. Одинацять учителѣвъ, высланыхъ окружными радами шкôльными, одержало запомоги по 20 зр. и помѣщенє въ школѣ им. Мицкевича, прочи̂ участники користали такожь зъ безплатного помѣщеня въ школѣ им. Мицкевича. Выклады теоретични̂ и вправы практични̂ вôдбували ся або въ школѣ Мицкевича або на боищи корпусôвъ вакаційныхъ, де познакомлювали ся такожь зъ орґанізаціею и способомъ веденя корпусôвъ. По окôнченю курсу одержавъ кождый участникъ свѣдоцтво фреквентаціѣ, котре вразъ зъ подрôбнымъ справозданємъ має предложити краєвôй Радѣ шкôльнôй. Всѣ учителѣ окôнчивши̂ курсъ мають пôсля порученя краєвои Рады шкôльнои устроювати на окружныхъ конференціяхъ и кружкахъ педаґоґічныхъ вôдчиты и практични̂ лекціи зъ обсягу ґимнастики и игоръ ґимнастичныхъ.

Холера.

Міністерство справъ внутрѣшныхъ выдало розпорядженє, що для успѣшнои помочи на выпадокъ выбуху холеры въ мѣсцевостяхъ, де нема лѣкарѣвъ, мають бути завôзвани̂ лѣкарѣ въ тыхъ мѣсцевостяхъ, де ихъ єсть бôльше, щобы урядово заявили, чи були бы готови̂ на случай потребы приняти службу въ иншихъ мѣсцевостяхъ въ краю або поза его границями въ Австріи за вôдповѣдною заплатою.

Зъ Бродôвъ доносять, що тамошне Старосто заказало сходити ся на вôдпустъ въ Пôдкамени, котрый тамъ вôдбуває ся що року, а тымъ що працюють за границею не дає перепустокъ. Такъ само заказано — якъ мы то вже вчера доносили, сходити ся на вôдпустъ въ Кальваріи, а въ Щаковѣ не перепускають богомольцѣвъ ѣдучихъ на сей вôдпустъ зъ Россіѣ. Зъ причинъ поліційно-санітарныхъ заказали власти такожь зъѣздъ польскихъ „Соколôвъ“ въ Тѣшинѣ на Шлеску.

Вчера наставъ у Вѣдни немалый переполохъ, бо розôйшла ся була по мѣстѣ чутка, що тамъ выбухла холера. Опôсля однакожь показало ся, що то лишь занедужала була нагло на улици якась жѣнка и троє дѣтей наѣвши ся зôгнилыхъ овочѣвъ, до чого причинивъ ся у нихъ ще й острый нежить кишковый.

Зъ Петербурга доносять, що холера по мѣстахъ вже значно слабне. Пôсля урядового справозданя було въ послѣднôмъ дни въ 6 мѣстахъ всего лишь 111 выпадкôвъ занедужаня, а зъ того 53 выпадкôвъ смерти. За то ширить ся холера тымъ сильнѣйше по селахъ майже у всѣхъ тыхъ ґуберніяхъ, де та пошесть появила ся. Нови̂ выпадки занедуженя на холеру проявились у владимирскôй ґуберніи. Въ Нижнôмъ Новгородѣ занедужало дня 8 с. м. 64 людей, а зъ тыхъ померло 31; въ Астраханѣ було 18 выпадкôвъ занедужаня а 5 смерти, въ Казани 15 и 4 смерти, въ Катеринославскôй ґуберніи було 55 выпадкôвъ занедужаня а 16 смерти.

Въ Петербурзѣ заведено теперь всяки̂ мѣры осторожности противъ занесеня тамъ холеры. Власти мѣсцеви̂ старають ся особливо о то, щобы въ мѣстѣ бувъ спокôй и щобы не розпускано фальшивыхъ поголосокъ. А що они не знають теперь жарту, то найлѣпшимъ доказомъ то, що двохъ людей, котри̂ розпускали въ мѣстѣ непокоячи̂ поголоски, прогнано на цѣлый рôкъ зъ мѣста.

Здаєсь, якъ колибъ холера дѣйстно туды теперь завернула, зъ вôдки прийшла т. є. до

— Слухай-но, Ярино, або ты такъ дуже хора, або ты въ серци Бога не маєшь.

— Або що?

— Ну, а хибажь годить ся чоловѣкови пересидѣти житє ось такъ зъ заложеными руками?

— А щожь я буду робити?

— Що? Хиба нема що робити? Дякувати Богу, єсть поле и робота. Що то, що тобѣ сумно, моя голубко. Отъ я тобѣ скажу, що и я въ житю натерпѣвъ ся немало и неразъ, а бувало хочь якъ плачу, а до роботы иду. И при праци якось чоловѣкъ все лекше протерпить, бо и Богъ працю любить. А такъ якъ сядешь та станешь тужити и любувати ся своимъ жалемъ, то и здоровле чоловѣкъ стратить и розумъ и зъ того не выйде нѣчо доброго.

Ярина звернула ся до него: — Батьку мôй — сказала — лишѣть мене; я справдѣ не можу нѣчого робити, и не здужаю и не стямлю.

— Ану, спробувати-бъ! Якъ Богъ Богомъ, праця то лѣкъ, моя дитино.

— На що менѣ лѣкôвъ, я не хора.

— Що ту казати? — сказавъ Кузьма та похитавъ головою. — И часъ минувъ бы тобѣ скорше и лѣпше, а тамта панѣ подужає и Остапъ верне.

— Хочь бы и вернувъ, то я єму не въ головѣ.

— То пощожь женивъ бы ся?

— Батьку рôдный, коханый, хочь бы я тобѣ и сказала, то мене не зрозумѣєшь и не повѣришь. И я сама чую, якъ то склало ся, а щобы розумѣла, то нѣ. Вôнъ оженивъ ся, сказати-бъ, щобы тая панѣ, що его любила давнѣйше, думала собѣ, що вôнъ о нѣй забувъ и дала єму спокôй.

— То видко вôнъ не любивъ еѣ, отже добре.

— Де тамъ! Хто ихъ зрозумѣє. Батьку рôдный, вôнъ дуже любить еѣ, але вôнъ любивъ и чоловѣка еѣ и не хотѣвъ, щобы она зôйшла на лиху дорогу. Що я для него!

— Кинь таки̂ думки, Ярино, снує ся тобѣ по головѣ Богъ зна' що, выдумки, анѣ ладу, анѣ складу.

Ярина замовкла. На другій день пôшла въ огородъ, хотѣла щось робити, та не могла; вернула на порôгъ хаты и сидѣла знову, якъ передъ тымъ.

Осѣнь скôнчила ся, а про Остапа анѣ слуху. Ярина на своѣмъ мѣсци днями и вечерами сидить, слухає найменшого шелесту, неразъ зôрве ся и знову усяде, заплаче и перестане.

Ажъ одного ранку побачила она, якъ ишовъ Остапъ зъ дитиною притуленою до грудей; пôдвела ся, почервонѣла и занѣмѣвши, станула та слова не могла сказати.

Остапъ нѣсъ Стася — сироту. Михайлина вже не жила. Побачивъ бѣдный прихожій жѣнку и почувъ милосердє надъ нещасною, подавъ ѣй тремтячу руку и ледви вымовивъ:

— Бачишь, я вернувъ.

— А! и не покинешь насъ уже?

— Нѣколи! — вôдповѣвъ Остапъ сумно — нѣколи, остану ся зъ вами.

Кузьма, Кулина, що жило, збѣгло ся зъ радôстнымъ крикомъ до него; витали его, обôймали та выпытували. Ярина дивно усмѣхала ся и дивилась по всѣхъ якось такъ, якъ бы хотѣла сказати: Бачите, вôнъ таки вернувъ до мене, не забувъ про мене.

Лише не радувавъ ся той, що давъ причину до такои радости. Єму такъ було ту пусто! и пустый бувъ цѣлый Божій свѣтъ; а бючи̂ на нѣмъ чесни̂ серця не могли оживити тои пустинѣ.

Житє посвятъ не скôнчило ся ще; передъ нимъ стояла бѣдна Ярина, котрôй мавъ вôддячити ся за вылити̂ сльозы, и сирота, котрôй обѣцявъ бути батькомъ.

Въ потѣ чола зъ болемъ серця треба було ити дальше и дальше, не бажаючи нѣ спочинку, нѣ вôддыху, нѣ смерти.

Персіѣ, бо зъ Тегерану доносять, що она тамъ лютить ся теперь страшно. Вчера лишь въ однôмъ Тегеранѣ померло 60 людей. Дуже сильно выступае холера также въ мѣстѣ Табрісѣ.

До Сулины при устю Дунаю до Чорного моря заѣхавъ бувъ оногды норвеґскій корабель зъ Батума и на нѣмъ занедужавъ бувъ середъ ознакъ холеры оденъ морякъ. Его перенесено заразъ до холеричного шпиталю и вôнъ тамъ померъ. Букарештеньска аґентія доносить теперь, що той морякъ померъ на сильне запалене кишокъ. Мікроскопічнѝ розслѣды не выкрыли въ помершôмъ холеричного баціля.

Вѣсть будьто бы въ Берлинѣ проявила ся холера есть безосновна.

Переглядъ політичный.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила всѣ вже санкціонованѝ законы валютовѝ, котрѝ въ наслѣдокъ того стали вже вôдъ нинѣ правосильнѝ. Такъ отже нинѣ вже зачинаемо числити на нову валюту пôсля коронъ и сотиковъ. Австро-угорскій банкъ оголосивъ вже условія, пôдъ якими вôдъ нинѣ наступае выплата готôвкою, и подавъ тарифу, пôсля якои закупове у Вѣдни и Будапештѣ заграничнѝ и торговельнѝ монеты золотѝ.

Найдостойнѣйшій Архікнязь Альбрехтъ выѣхавъ вчера зъ Вѣдня на крѣпостнѝ маневры до Перемышля.

Зъ нагоды димісіѣ міністра Пражака пише Fremdenblatt, що правительство не противне тому, щобы въ его нарадахъ бравъ участь мужь довѣрія Чехôвъ и охотно приялобы такого наслѣдника дра Пражака, котрый готовъ бы пôдпирати дѣло угоды.

Станъ здоровля міністра Ґірса на стôлько вже поправивъ ся, що вôнъ зъ концемъ сего мѣсяця выѣде на тримѣсячный урльопъ за границю, насамперѣдъ до Берлина, вôдтакъ до горѣшнои Италіѣ, а наконець вступить до Монако.

Зъ причины холеры вôдрочило россійске міністерство просвѣты початокъ шкôльного року у всѣхъ заведеняхъ науковыхъ до 13 вересня.

На щасте Богъ своимъ любимцямъ дае велику силу надъ собою, надъ житемъ, надъ самымъ болемъ, тымъ червомъ, що точить житє всякого сотвореня. Остапъ найшовъ коли не повный спокôй (се одиноке тревалѣйше щасте на земли), то хочь лекше зносивъ терпѣня, бо ему осолоджувавъ ихъ усмѣхъ сироты и покôрнѝ, вдячнѝ, тихѝ а чулѝ погляды Ярины.

Для Стася бувъ вôнъ учителемъ и батькомъ, для неи приятелемъ, мужемъ и простымъ селяниномъ, якъ она; для братного народу бувъ дорадникомъ и лѣкаремъ, якъ передъ тымъ. Вôнъ натягнувъ покинену сукману, взявъ свою подорожну палицю и почавъ обходити села; а вечеры и ранки посвячувавъ домашнымъ обовязкамъ. Великій жаль, якъ слеза перемѣнена въ перлу, виднѣвъ на его мужескôмъ лицю. Якъ кождый, що умѣе зносити бôль, такъ и вôнъ ставъ черезъ те высшій, бôльше могучій; той бôль осіявъ его мучениче чоло, пôднѣсъ думки его, розширивъ серце.

А коли застановлявъ ся вôнъ надъ собою и пытавъ ся долѣ: Чому не бувъ я щасливымъ? — то якійсь голосъ его власнои душѣ вôдповѣдавъ ему: — и хтожь бувъ щасливымъ на земли?

Пôсля справозданя, яке надôславъ міністеръ Велимировичь до Бѣлграду о побутѣ короля Александра въ Емсѣ, поступае собѣ експ-король Миланъ такъ, що не можна ему нѣчого закинути. Де король выступае офіціяльно, тамъ Милана нема и нѣколи не есть самъ на самъ зъ своимъ сыномъ. Поѣздка россійского посла Персіяніого до Емсъ не стоить въ нѣякôй звязи зъ справою реґентіѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 11 Серпня.

— **Громадѣ Вистова**, въ повѣтѣ какускôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 вр. запомоги на внутрѣшне уряджене церкви.

— **Шляхоцтво.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ п. Иванови Захарови, капітанови І. клясы въ 15 п. п., шляхоцтво зъ придомкомъ Радимилъ.

— **Приготовленя на приѣздъ Є. Вел. Цѣсаря.** Мѣскій комітетъ для принятя Монарха у Львовѣ выдавъ вôдозву до мешканцѣвъ мѣста, въ котрôй взывае ихъ до прикрашуваня домôвъ. Щобы сю роботу имъ улекшувати и то въ цѣлôмъ удекорованю улиць и сусѣднихъ приватныхъ домôвъ, мае мѣскій урядъ будôвничій давати свои рады и указки всѣмъ, що о то будуть просити. Хто хоче дôмъ свôй украсити транспарентами зъ написями, того просить комітетъ о начеркъ образу и написи, щобы не було одностайности що до думки и слôвъ. Вкôнци повѣдомляе комітетъ, що на вôльныхъ мѣсцяхъ вôдъ улицѣ Жигмонтôвскои ажь до Намѣстництва позваляе ставити для публики трибуны. Польску кантату до слôвъ Ст. Россовского вже уложивъ Ст. Невядомскій и за кôлька днѣвъ зачнуть ся пробы того твору.

— **Именованя.** Презесъ кабінету именувавъ ц. к. пов. ветеринаря въ Бялôй дра Василя Крвавича, провізоричнымъ инспекторомъ ветеринарійнымъ въ ц. к. Намѣстництвѣ у Львовѣ.

— **Старѝ дорогоцѣнности репрезентаціѣ мѣста Львова.** За давныхъ часôвъ у Львовѣ бувъ звычай, що бурмістръ и делеґаты при торжествахъ носили на грудехъ золотѝ, дорогими камѣнями украшенѝ ланцухи. Отожь теперь пôдчасъ побуту Є. Вел. Цѣсаря у Львовѣ мають вôдновити той давный звычай.

— **Конкурсы.** Ц. к. Суды въ Немировѣ и въ Сколѣмъ потребують по двохъ писарѣвъ. Платня 20 до 30 зр. — Зверхнôсть громадска у Великихъ Очахъ розписала конкурсъ на лѣкаря або хірурґа. Докторъ медицины буде мати платню 300 зр., а хірурґъ 200 зр. крôмъ практики.

— **Наука дякôвства.** Зъ днемъ 13 вересня розпочинае ся курсъ науки дякôвства въ звѣстнôй школѣ п. Полотнюка при катедрѣ въ Станіславовѣ. Условія принятя на курсъ такѝ: 1) красный голосъ и добрый слухъ; 2) свѣдоцтво шкôльне; 3) свѣдоцтво моральности (безъ стемпля) вôдъ свого священика; 4) за науку 3—5 зр. мѣсячно; 5) харчь мае кождый мати власный. Курсъ потревае 10—12 мѣсяцѣвъ для молодшихъ кандидатôвъ, а 3—6 мѣсяцѣвъ для старшихъ дякôвъ.

— **Вандрôвка рускои молодежи.** Дня 31 липня вôдбувъ ся дуже гарно вечерокъ у Струтинѣ выжнôмъ. Замѣсть вечерка въ Небиловѣ, вôдбувъ ся дня 2 с. м. приватный вечерокъ въ домѣ о. Небилôвця, пароха Перегиньска, 4 с. м. бувъ вечерокъ въ Порогахъ, а 7-го въ Саджавѣ. Въ Богородчанахъ не вôдбуде ся заповѣдженый вечерокъ задля мѣсцовыхъ перешкодъ. На всѣхъ вечеркахъ було богато селянъ и интеліґенція була сильно заступлена. Дальша дорога рускои молодежи така: Нинѣ вôдбувае ся вечерокъ въ Угриновѣ долѣшнôмъ, 12 с. м. въ Залуквѣ, дня 14 въ Галичи, дня 17 въ Медведôвцяхъ, дня 19 въ Звиначи, а въ вôдтамъ удасть ся молодѣжь по сусѣднихъ селахъ, щобы пѣснею та бесѣдою розбудити рухъ мѣжь тамошнымъ народомъ. Вôдтакъ дня 22 с. м. дасть вечерокъ въ читальни въ Угриновѣ, дня 24 въ Скалѣ, дня 25 въ Кôцмани а 28 въ Карловѣ.

— **Розправа карна** противъ дра Александра Медвея, що убивъ въ поединку коло Бурдуелі властителя Борокъ, Бродского, вôдбуде ся дня 5 вересня передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ у львôвскôмъ Судѣ карнôмъ. Розправу буде вести радникъ Спендаковскій, яко вотанты будуть засѣдати радники: Фіґеръ и Пітарскій. До розправы, котра потревае 3 до 4 днѣ, возвано 22 свѣдкôвъ. Актъ обжалованя обôймае 7 аркушѣвъ письма.

— **Про великій огонь** доносять зъ Золотого Потока. Поки що, нема ще о тôмъ огни близшихъ вѣстей; звѣстно лишь то, що згорѣла тамошна горальня, волôвня, солодôвня и арешты судовѝ. Судъ и урядъ податковый уратовано.

— **Змѣна власности.** Мастнôсть Замарстинôвъ купивъ п. Леопольдъ Бачевскій вôдъ дотеперѣшныхъ властителôвъ пп. Лашовскихъ. — Мастнôсть Настасôвъ, въ повѣтѣ тернопôльскôмъ, купивъ вôдъ кн. Станіслава Яблоновского п. Теодоръ Серватовскій за 215.000.

— **Выбухъ ракетъ.** Въ Прешбурґу лучила ся въ недѣлю по полудни страшна пригода. Бувшій акторъ, Иванъ Боднаръ, займавъ ся выробомъ штучныхъ огнѣвъ и мавъ у себе дома великій складъ ракетъ. Зъ незнанои причины тѝ ракеты въ недѣлю выбухли. Выбухъ бувъ страшный, бо Боднаръ додававъ до ракетъ динаміту. Цѣлый дôмъ зруйнованый, а огонь, якій въ выбуху взявъ ся, ледви придушено. Зъ пôдъ румовиска вынято на пôвъ спалене тѣло Ивана Боднара, а жѣнка его лише троха покалѣчена. А мали они двацятеро двое дѣтей.

— **Убійство епископа.** Великій розголосъ въ цѣлôй пôвнôчнôй Италіи выкликало убійство епископа Федерічі, въ Фоліньо. Вôнъ ѣхавъ першою клясою зелѣзницѣ, а слуга его третьою. Нѣхто не замѣтивъ, щобы хто входивъ до купе епископа, ажь коли поѣздъ ставувъ, и отворено дверѣ до его ваґона, побачено страшный видъ. Цѣле обите було обтрыскане кровю а подушки повырыванѝ. Епископъ бувъ ще молодый, мавъ 48 лѣтъ, и видко, боронивъ ся завзято. Слѣдство показало, що якійсь слюсарь розбивъ епископови голову молотомъ. Его увязнено и найдено при нѣмъ епіскопскій перстѣнь доконати дальшого рабунку, видко, не мавъ вже часу.

— **Покинене мѣсто.** Въ Каліфорніи, середъ непроглядныхъ корчѣвъ, лежить дивне мѣсто Уайтъ Пінъ. Передъ 25 лѣтами мешкало тамъ звышь 35.000 людей и ще въ р. 1867 приходило тамъ богато кольоністôвъ. А нинѣ? Люде щезли, домы ихъ порозвалювали ся, а по пусткахъ скачуть вывѣрки. Однакъ найдивнѣйше есть тамъ кладовище. Деревлянѝ хресты давно вже погнили, а небôщики — скаменѣли. Ґрунтъ на кладовищи складае ся зъ зернистого вапняка, котрый розпускае ся въ водѣ, проникае всѣ матеріи орґанічнѝ и робить зъ нихъ камѣнь. Черезъ те покôйники мають навѣть черты лиця дуже добре захованѝ. Мѣжь ними находять ся представителѣ всѣхъ верствъ суспôльныхъ.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

Померли: О. Игнатій Петровскій, парохъ въ Гуснôмъ, деканата высочаньского, дня 28 липня на тифъ, въ 58-ômъ роцѣ житя а 30-ômъ священьства. — Серафина Терлецка, вдова по рускôмъ священику въ Гвоздѣ (коло Надвôрнои) упокоила ся дня 3 с. м. въ Сипници коло Дембицѣ на Мазурахъ въ домѣ своеи доньки, въ 80-ômъ роцѣ житя. — О. Леопольдъ Рейнаровичь, священикъ-ювилятъ перемыскои епархіѣ, парохъ въ Дороговѣ, въ 86-ômъ роцѣ житя а 56 священьства.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 11 серпня. Шефъ секціѣ въ міністерствѣ фінансôвъ Антоній Нібаверъ одержавъ титулъ барона, а секретарь міністеріяльный Ґруберъ хрестъ ордера Францъ Іосифа.

Линцъ 11 серпня. Вѣче католиковъ ухвалило кôлька резолюцій, а мѣжь тыми и резолюціи о недѣльнôмъ спочинку, въ справѣ робôтничôй, о плеканю християньскихъ наукъ, и о любови вôтчины. Внесене о. Опіца, щобы що року устроювати вѣча католицкѝ на провінціи, передано комісіѣ до нарады. — Пос. о. Хотковскій доказувавъ, що въ Галичинѣ есть святковане недѣлѣ найлѣпшимъ средствомъ до пôднесеня християньско-суспôльнои реформы.

Котону (Дагомей, въ Африцѣ) 11 серпня. Полковникъ Доддъ почавъ бомбардувати цѣле побереже дагомейске.

Софія 11 серпня. Кн. Фердинандъ повернувъ тутъ вчера зъ заграницѣ.

Петербургъ 11 серпня. Въ недѣлю въ ночи наѣхавъ пароходъ „Аяксъ" коло Гельзінґфорсу на другій и розбившись заразъ затонувъ. На пароходѣ було 100 людей, зъ котрыхъ лишь 10 выратовало ся, прочѝ потопили ся. Доси выловлено 35 трупôвъ.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехэвецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатность и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усуваѣ весснѣвки, родимѣ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ въ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзносньѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** вôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѣ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

ПРИГОТОВЛЕНЕ
на
ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ
и до принятя въ
ц. и к. ВОЙСКОВѢ ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперед проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѣ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажъ 50.000 кº

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожъ по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера